ἀεχαρεβάλων. τὸ ἀζηοῦν ἑαυτῶν ἐρανῦναι (cf. ἑαυτὸν ἀερανῆναι) ἄρχοντα.
ἀεχαίων. ἐπιλῶν καὶ ἀπράκτων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀεχαιοι.
ἀεωγὸν. βοηθὸν.
ἀερῶ. αἰτιῶ - ἐπαίρω.
ἀεώρηνος. καλλεώρηνος.
ἀεών. ὁ καλαερῶν.
τὸ α΄ σπλὰ ζοῦ ο΄
ἀθάμινθος. λεπάνη ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ λούονται.
108. ἀθαλὴς. ὁ ἀφρώντης. θαλληγὰρ ἡ φρονίς.
ἀθάλα. δοξάθαλα.
ἀθαι. φοξάθαι. θρέψαι, δοξάθαι.
ἀθάλγαλα. κηολαθαλα πορνία.
ἀθάφης ἄδηλος. κενοηζῶ.
ἀθβαθος. κακοκάπνωθος.
ἄθθια. πνεύθια.
ἀθθαλος. συνεχομένους κνακτικοῦς.
ἀθθαίνει. πνωσιᾶς.
ἀθηκόεος. ἡ κνηδιάσης.
ἀθήκιος. ἀφυσεος.
ἀθήκα. ἀφθογκα (κι aut κκι)
ἀθήπαι. ἀκαρεάνυκα.
ἀθής. εἶδος ὀρνεόυ.
ἀθινῆ ἀβλαβῆ.
ἀθκαύη. κεάββακος.
ἀθκᾶ. καλιᾶ. γυμνάζεται.
ἀθκαλων. πόλις θυρεάς ἐγγὺς γάζης.
ἀθκαλωβάης. ζωύφιον τὸ καλούμενον σω-
θρὸν καὶ ὁ ποντικὸς ἢ νυκτερίζα.
100. ἀθαίδα (περὶ ὃ βι aut βι). στρουθοκάμηλον.
ἀθιάης. ἡ τριχορδος κιθάρα.
ἀθκαρηοι. ἀκρόκομοι,
ἀθκακηκωνια. βολάτη καλεμική.
ἀθκα. ἐκ. ὑποδήματα ἀπλᾶ. [ζζ.
ἀθκηλως. τὸ θκληρόν.
ἀθκήματα. τὰ ἐπιφανῆ σημεῖα δαίμονος.
ἀθκήματα. κατὰ θκαυσόματα.
ἀθκωλιάων. ἐξ' ἑνὸς ποδὸς ἐξαλλόμενος.
ἀθκαρίων. τὸ κακναῦσαι.
ἀθκάνη. ἀγαν ἀκληθής.
ἀθκη θαθα. κοθκηθαθα. σκληραλγία.
ἀθκιος. θαθάλα ὕλη.
ἀθκούσιανοι. γυμνάζόμενοι. παιδευόμενοι.
ἀθκηδὴς ὑγιὴς. ἀβλαβὴς.
ἀθκηλὴς ἢ ἀνὴρ ὃς καλὰ διάνοιαν κόθκῳ ὠ-
θεῖν καὶ δικαίως ἀνασρεφόμενος.

ἀθκάλαφος ὁ λίαν θκληρός.
ἄθκα ὕπνος, ὠδή.
ἀθκεναίνω. χαίρω.
110. ἀθκωλὴ ὁ λίγη ἀνάπαυσι. (cf. ὀλίγη)
ἀθκώνως ἀνικαίως, σκαλὰ χαρᾶς. (ἀωκλ.)
ἀθκαναίσαλα. φαίρων (cf. χαίρων) ἄθκασον (ζθὸν
ἀθκαλία. ἐμπλανωτική. (ad initio puto deme
littera. et ἀπλανωτική puto.)
ἀθκαθίως. ὑδαίως. παρεχαρῶς. ἡσυχαστικός. ἀ-
ἀθκαρχὴ διαλαλιᾶς. γονν
ἀθκαίρωντας διαρίζοντας. κινοῦντας. ψυχρεα
ἀθκαίδας. δηρία ὀφιῶδη. καὶ τὸ δκοζάρεον.
ἀθκαισάων. σπλιῶν. τολαμῶν.
ἀθκωνδὶ Χωρὶς φιλίας. ἢ ἀνδρίας.
ἀθκαδία ἀκρασιακὴ ἢ χαιρεκακική.
ἀθκάλαθος αὐδὸς ἀκκάνθης.
ἄθκογδος. ἄγριος. ἐχθρός. (ἀθβάλλω
ἀθκούδους. παραβάντας. ζῆς καὶ ὀρκοπροβίκης
ἀθκουδὶ. χωρὶς θαυδῆς.
ἀθκαζῶν. καύκα. καύκιον.
ἀθκαιδίθκη χρυθοκόθμιον περιφερές.
ἀθθάριον παντοπούλιον ἢ θκιάνουλον.
ἄθθα ἄλινα. ἄλινα. ὄθα.
ἄθθον πλοῦτον ἐγκυν.
111. ἀθθώριον. ὅσον θάμνου.
ἀθθώριον. πόλις βικελικῆς.
ἄθηνος. ὁ δυσήκυς. ὁ πάνης.
ἀθυγαίων. πληθιόχωρος. (σκνος
ἄθηκος τολιτικός.
ἄθιος παλὸς (cf. ἀπ.) χαριής. τὸ ἦθος ἐπαινου-
ἀθκτος. ἀνυποστόνητος.
ἀθκάνδαι. οἱ ἐκ διαθόχης γεκαπκοθόεοι.
ἀθαφθὴς. ἀκαταθκίνητος. βέβαιος.
ἀθραβὴς. ὁ ἄπειρος.
ἄθυ. πόλις.
ἀθυθέλικον. ἀδίνακτον. (ὡροσφορ λόγ. ν. ἐπ
ἀθιοφεπονήθωσαν. ὡροσφολογήθωσιν. βιβ
ἀθροπολοῦντας περὶ τὰ ἄθθα ἀνασφέροντας
τὴν διάνοιαν.
ἀθερβαλίων. σκαλίων. ἀπαυδύνων.
ἄθιον. τὸ μὴ ἔχων σέγην. λέγεται δὲ καὶ ὁ
βλάβερος καὶ ἀνυποστόνητος.
ἀθκερπὰς. ἀθεκτικός.
ἀθκιόεντος. ὀρεινόεντος. (cf. λ
112. ἀθέρωνζηθρίτης. τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου.
ἀθιβὴς. ἶδος ἀζεφβὴς καὶ ἄβατος ἀτιάζης.
στίβος γὰρ ἡ ὁδός.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/30